HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אחד דיני ממונות °ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה שנאמר [1]משפט אחד יהיה לכם [א]מה בין דיני ממונות לדיני נפשות דיני ממונות בשלשה ודיני נפשות בעשרים ושלשה דיני ממונות פותחין בין לזכות בין לחובה ודיני נפשות פותחין לזכות ואין פותחין לחובה דיני ממונות מטין על פי אחד בין לזכות בין לחובה ודיני נפשות מטין על פי אחד לזכות ועל פי שנים לחובה דיני ממונות מחזירין בין לזכות בין לחובה דיני נפשות מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה דיני ממונות הכל מלמדין זכות וחובה דיני נפשות הכל מלמדין זכות ואין הכל מלמדין חובה דיני ממונות המלמד חובה מלמד זכות והמלמד זכות מלמד חובה דיני נפשות המלמד חובה מלמד זכות אבל המלמד זכות אין יכול לחזור וללמד חובה דיני א)ממונות דנין ביום וגומרין בלילה דיני נפשות דנין ביום וגומרין ביום דיני ממונות גומרין בו ביום בין לזכות בין לחובה דיני נפשות גומרין בו ביום לזכות וביום שלאחריו לחובה לפיכך [ב]אין דנין לא בערב שבת ולא בערב יום טוב דיני ב)ממונות ג)הטמאות והטהרות מתחילין מן הגדול דיני נפשות מתחילין מן הצד הכל כשרין לדון דיני ממונות ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות אלא כהנים לוים וישראלים המשיאין לכהונה: **גמ׳** דיני ממונות מי בעינן דרישה וחקירה ורמינהו ד)[ג]שטר שזמנו כתוב באחד בניסן בשמיטה ובאו עדים ואמרו היאך אתם מעידין על שטר זה והלא ביום פלוני עמנו הייתם במקום פלוני שטר כשר ועדיו כשרין חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה היכי ה)חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו וליטעמיך תיקשי לך מתני׳ ו)[ד]שטרי חוב המוקדמין פסולים [ה]והמאוחרים כשרין ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה מאוחרין אמאי כשרין הא לא קשיא דעדיפא מינה קאמרינן דאפי׳ אחד בניסן בשמיטה דלא שכיחי אינשי דמוזפי דליכא למימר שמא איחרוהו וכתבוהו דלא מרע לשטריה אפ״ה כיון דשביעית [ו]סופה משמטת מכשרינן מ״מ קשיא: סימן חרפ״ש: א״ר חנינא ז)[ז]דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה שנאמר משפט אחד יהיה לכם ומה טעם אמרו [ח]דיני ממונות לא בעינן דרישה וחקירה כדי שלא תנעול דלת בפני לוין אלא מעתה

טעו

אחד דיני ממונות. בדרישה וחקירה. חקירות ודרישות שחוקרים את העדים שנאמר משפט אחד יהיה לכם ובדיני נפשות כתיב ודרשת וחקרת (דברים יג): **דיני ממונות בשלשה.** הא ילפינן בפרק קמא (דף ג:): **פותחין.** תחלה במשאו ומתנו של דין: **בין לזכות בין לחובה.** באיזה שירצו אבל בדיני נפשות פותחין לזכות. ובגמרא [ע״ב] יליף להו: **מטין על פי אחד.** מטין את הדין אחר המרובין על פי דיין אחד כגון שנים אומרים זכאי ואחד חייב או איפכא: **ודיני נפשות מטין ע״פ אחד לזכות.** שנים עשר מזכים ואחד עשר מחייבים זכאי אבל לחובה אין מטין אחר הרוב אלא אם כן רבו המחייבין על המזכין שנים כדאמרינן בפרק קמא (דף ב.) לא תהיה אחרי רבים לרעות ח) ובדיני ממונות ליכא לאוקמה כדאמר לקמן (דף לו:) לא תטה משפט אביונך ט) אבל אתה מטה משפט שור הנסקל וכל שכן שאר דיני ממונות: **מחזירין.** סותרין את הדין לאחר שגמרוהו וידעו שטעו מחזירין את הדבר בין לזכות בין לחובה: **ואין מחזירין לחובה.** בגמרא י) יליף לה: **הכל מלמדין.** ואפי׳ תלמידים היושבין לפני הדיינין ולא נתמנו בית דין על כך: **המלמד חובה.** דיין שהתחיל תחלה להביא ראיות לחובה יכול לחזור בו ולזכות: **אינו חוזר ומלמד חובה.** סברא היא דבעינן והצילו כ). ובגמרא (דף לד.) מוקים לה בשעת משא ומתן הוא דלא יחזור דמתוך שאתה אומר לו שלא לחזור הוא מחזר אחר ראיות להעמיד דבריו ושמא ימצא ראיות נכונות אבל בשעת גמר דין שכבר חיזר על כל צדדין ונראה לו שאין דבריו נכונים חוזר ומלמד חובה: **דנין ביום.** משא ומתן של דין: **וגומרין בלילה.** אם רצו וכו׳ ל) יליף בגמרא מ): **דיני נפשות גומרים בו ביום לזכות וביום של אחריו לחובה.** אם זיכוהו ביום ראשון פוסקין את דינו מיד והולך לו אבל אם לא יכלו לזכותו ביום ראשון אין פוסקין את דינו לחובה אלא מלינין את דינו עד למחר שמא ימצא בלילה זכות: **לא בערב שבת.** שאין יכולין לגומרו למחר אם יתחייב שאין מיתת בית דין דוחה שבת ולשהותו אי אפשר מפני עינוי הדין משנגמר הדין: **הטהרות והטמאות.** אם בא אדם לישאל על דבר טהרות מתחילין מן הגדול שואלין תחלה לגדול שבדיינים מה הוא אומר בדבר: **מן הצד.** מן הקטנים שמא יחייבנו הגדול ולא ירצו לחלוק על דבריו משום לא תענה על ריב (שמות כג) על דבריו של גדול [לקמן לו.] רב כתיב בלא יו״ד: **הכל כשרין.** ואפילו ממזר: **וישראלים המשיאין לכהונה.** המיוחסין וראויין להשיא בנותיהם לכהנים: **גמ׳** נ) **באחד בניסן בשמיטה.** לקמן מפרש אמאי נקט שמיטה: **שזמנו כתוב.** זמנו הוכיח שנכתב באחד בניסן בשמיטה והוציא בעל חוב על חבירו על ידי משכון או על ידי פרוזבול שלא משמטתו שביעית או שהגיע זמנו לגבות קודם ראש השנה של שמינית ושביעית בניסן ס) אינה משמטת אלא בסופה דכתיב (דברים טו) מקץ שבע שנים לסוף שביעית וזה קדם ותבעו: **חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו.** וקודם לכן ראו המלוה במקום הכתוב בשטר והוטל עליהם לכתוב שטר ואיחרוהו מלכותבו עד אחד בניסן וכתבוהו במקום שאומרים המזימין ולא כתבו שם המקום שנכתב בו השטר אלא שם המקום שראו המלוה שם. ואע״ג דאמרינן בגיטין (דף פ.) כי יתביתו בהיני כתובו בהיני ואע״ג דמימסרן לכו מילי בשילי מיהו אם כתבו בשילי לא מיפסיל בהכי והיא עצה טובה קמ״ל שלא יביאוהו לידי הזמה דלא לימרו והלא ביום פלוני עמנו הייתם בהיני: **היכי.** אמר שמא איחרוהו מכדי דרישה וחקירה לאכחושי קא אתיא והיכא דקא מיתכחשו קמן ניקו אנן מתרצינן למילתייהו בשמא: **וליטעמיך.** דמותבת מברייתא אותיב ממתניתין דאלימא ומצויה בפי כל: **שטרי חוב המוקדמין.** ליכתב קודם המלוה: **פסולין.** דקא בעי למיטרף לקוחות מזמן הכתוב שלא כדין וקנסינן היתרא אטו איסורא ופסול אפי׳ מזמן שני כדאמרינן באיזהו נשך [ב״מ עב.]: **והמאוחרין.** שבאו עדים ואמרו אנו יודעים במלוה זו שקדמה לזמן הכתוב כאן: **כשרין.** דמעליותא היא דקא מחיל ליה לשיעבודא עד השתא. אלמא לא בעינן דרישה וחקירה דא״כ היכי מתרצינן למילתא דשטרא נימא זיופא הוא ולא ראו עדים החתומים בו את המלוה הזאת ואי משום הנך סהדי אחריני תהוי כמלוה על פה ולא יטרוף לקוחות דמלוה על פה לא טרפא ממשעבדי דלית לה קלא: **הא.** דמקשת לי לותביה ממתניתין לא קשיא לי דעדיפא מינה קאמרינן מתניתא דאותיבנא מינה העדיפה והחזיקה כח בדבר יותר מאותה משנה דאשמעינן רבותא דאפילו שמיטה דאי לאו דווקא קאמרי בו ביום לא הוו מרעי למילתייהו לכתוב שטר המלוה הנעשית קודם לכן באותו זמן: **דלא שכיחי אינשי דמוזפי.** משום דמתייראין מן השמיטה שלא תשמט מעותיהם דליכא למימר איחרוהו וכתבוהו דלא מרעי לשטרייהו שהכל מרננין אחריו לומר מזוייף הוא שאין דרך להלוות בזמן שמיטה: **אפ״ה כיון דשביעית.** אינה משמטת אלא בסופה דכתיב מקץ תלינן באיחרוהו ומכשרינן: **מכל מקום.** מתני׳ קשיין אהדדי: **אמר רבי חנינא וכו׳.** ומתניתין דאורייתא קמי תקנתא וברייתא דרבנן בתר תקנתא:

טעו

אחד דיני ממונות. מה בין דיני ממונות לדיני נפשות אף על גב דשוים בחקירה ודרישה מדכתיב משפט אחד יהיה לכם לענין מילי דתלו בזכות וחובה אין להשוותם דלא שייך בדיני ממונות: **חיישינן שמא איחרוהו.** פ״ה איחרוהו מלכתוב עד אחד בניסן וכתבוהו במקום שאומרים המזימין ועל חנם דחק אלא י״ל כי ההיא דגט פשוט (ב״ב דף קעא. ושם) שטר שזמנו כתוב בו בשבת או בעשרה בתשרי שטר מאוחר הוא וכשר וה״נ שטר זה נכתב לפני אחד בניסן של שמיטה במקום הכתוב בשטר ונמצא כשהגיע אחד בניסן של שמיטה שהוא זמנו של שטר לא היו באותו מקום שהלכו למקום אחר וא״ת מאי איריא משום דאיחרוהו כי לא איחרוהו נמי יש להכשיר כדאמר ע) אי ידעיתו יומא דאקניתו ביה כתובו יומא דאקניתו ביה ושמא לא באחד בניסן נכתב אלא אחרי כן במקום הכתוב בו וי״ל דהכא בשטר מלוה איירי דאין לכתוב אלא יום שנכתב השטר דלא ליגבי ממשעבדי שלא כדין ומיהו משמע מהכא דתלינן מספק להכשיר את השטר וקשה לפ״ה דריש פ״ק דר״ה (דף ב. ושם) ואין להאריך כאן:

כאן

מסורת הש״ס

א) ר״ה כה:, ב) [בסדר המשנה ל״ג מלת ממונות], ג) גיטין נט., ד) [תוספתא מכות פ״א], ה) [עי׳ תוס׳ קידושין נ: ד״ה ה״ג מקדשי וכו׳ ותוס׳ בכורות לה. ד״ה איכא דאמרי], ו) ב״מ יז. עב. ר״ה ב. [ודף ח.] שביעית פ״י מ״ה ב״ב קנז: קעא., ז) לעיל ב:, יבמות קכב:, ח) [שמות כג], ט) [שם], י) [לקמן לג:], כ) [במדבר לה], ל) בס״א: וכוליה, מ) [לקמן לד:], נ) [צ״ל אחר ד״ה שזמנו], ס) בס״א ליתא בניסן, ע) [ב״ב קעב.],

גליון הש״ס

מתני׳ אחד דיני ממונות. עיין זבחים דף לב ע״ב תוס׳ ד״ה אי:

מוסף רש״י

מתחילין מן הגדול. כשעומדין למנין לראות אם רוב מטמאין או רוב מטהרין (גיטין נט.). **מן הצד.** מן הקטנים ולא מן הגדול, שלא ילמדו חובה והשאר נכנעין מפניו שלא לחלוק עליו משום לא תענה על רב ובדיני נפשות מוקמינן להאי קרא בפ״ק (ב.) לא כהטייתך לטובה כו׳ ולא ילמדו זכות (גיטין שם). **שטרי חוב המוקדמין.** שנכתבו ביום ט״ו בניסן וכתב בתוך השטר באחד בניסן (רשב״ם ב״ב קנז.). **פסולין.** שרצה לטרוף לקוחות שלקחו שדה מן הלוה מזמן שבשטר ושלא כדין הוא שהרי קדמה מכירה להלואה ובשטר מעיד שהלואה קדמה, לפיכך קנסוהו מלגבות בו ולא יטרוף אפילו מזמן המלוה ואינו אלא כמלוה על פה שאינו גובה מן המשועבדים (ר״ה ב. וכעי״ז ב״מ עב.) אי נמי שנכתב השטר באחד בניסן וכן כתוב בו באחד בניסן לוה פלוני מפלוני והוא לא לוה ממנו כלום עד ט״ו בניסן, גם זה מוקדם ופסול, שאין לו לטרוף אלא מזמן ההלואה ואילך, ולא כאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין לו (רשב״ם ב״ב קנז:) ומיהו אם ההלואה היתה באחד בניסן בפני עדים וקנו מידו להשתעבד נכסי לוה למלוה ולא כתבו את השטר עד ט״ו בניסן וכתבו בו באחד בניסן, כי האי מוקדם כשר (שם ע״פ ב״ב קעב.). **דבר תורה כו׳ בדרישה ובחקירה.** צריך לבדוק את העדים באיזה יום באיזו שעה הלוהו (לעיל ב.) **שנאמר משפט אחד יהיה לכם.** ממונות כנפשות, וכיון דכתיב דרישה וחקירה בדיני נפשות, דכתיב (דברים יג) ודרשת וחקרת, הוא הדין לדיני ממונות (לעיל ג.). **שלא תנעול דלת בפני לוין.** שימנעו מלהלוות שמא יכפור והעדים יטעו ולא תהא עדותן מכוונת ויפסיד (שם).

עין משפט נר מצוה

א א מיי׳ פי״א מהל׳ סנהדרין הלכה א והכל שם:
ב [מיי׳ שם הל״ב טוש״ע ח״מ סי׳ ה סעי׳ ב]:
ב ג מיי׳ פי״ט מהל׳ עדות הלכה ג סמג עשין קי טוש״ע ח״מ סי׳ לד סעי׳ ט:
ג ד מיי׳ פכ״ג מהל׳ מלוה הלכה א סמג עשין פ״ב טוש״ע ח״מ סי׳ מג סעיף ז:
ד ה מיי׳ שם הלכה ב טוש״ע שם סעיף יג:
ו [מיי׳ פ״ט מהל׳ שמיטה הל׳ ד טוש״ע ח״מ סי׳ סז סעי׳ לן]:
ה ז ח מיי׳ פ״ג מהל׳ עדות הל׳ א סמג עשין קט טוש״ע ח״מ סי׳ ל סעיף א:

תורה אור השלם

1. מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
ויקרא כד כב

רבינו חננאל

פ״ד אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה כו׳. ואקשינן וכי בעינן דרישה וחקירה בדיני ממונות והתניא שטר שזמנו באחד בניסן בשמיטה פי׳ וכתב בו פרוזבול ובאו עדים ואמרו והלא אלו העדים שבשטר זה היו עמנו באחד בניסן בשמיטה במקום פלוני השטר כשר והעדים כשרים חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו ואי ס״ד בעינן דרישה וחקירה היכי אמרינן שמא הנה בטלתה חקירות דאיזה יום איזו שעה ומתמהינן עלה ולטעמיך תקשי לך מתניתין דקתני שטרי חוב המוקדמין פסולין והמאוחרים כשרים ופרקי׳ הא לא קשיא. הא עדיפא מינה לאקשויי דאיכא למימר שטר זה לא יתכן להיות מאוחר דלא שבק איניש שני דהיתירא וכתב שנת שמיטה דמרע ליה לשטריה קמ״ל כיון דשביעית סופה משמטת מיקרי אמר אפשר דפרע לי בתחלה או באמצעיתה לפיכך כתב שנת שמיטה ושטר מאוחר הוא וכשר. מ״מ הקושיא עומדת ושני ר׳ חנינא לעולם אפילו דיני ממונות בדרישה וחקירה ומה טעם אמרו [דלא בעיני׳]

SHAS MOZNAIM